

вяше блистателны успѣхы; а язычество-то на противъ: остаяше въ всичко на назадъ. По тѣхъ причинѣхъ той пожела да разбере добръ Христіанскѣ-тѣ Вѣрѣ, нѣйны-ты законы и обряды, съ намѣреніе да ги въведе въ Царство-то си; и, за да си изпълни желаніе-то за това, той ся допытвалъ отъ посланницы-ты на Императрицѣ Θεодорѣ, които чястяхъ въ Прѣславскыя дворъ за подновяване пріателство-то между Българско-то и Гърцко правителства. И явно е, че тѣи още повече сѣ възбуждали любопитство-то на Българскыя царь. На това много е помогналъ и Монахъ Θεодоръ Куфаръ, който, въ робство-то си у Българинѣхъ, живѣяше въ Царскыя дворъ, та много пѣти е ималъ случай да разказва на Бориса за истыны-ты на Христіанскѣ-тѣ Вѣрѣ.

Аспорядъ условія-та на послѣдній мирт, когато ся върнѣхъ въ бащины-ты си палаты царска-та сеестра, покрѣтена въ Цариградъ отъ малкѣхъ, въспытана и изучена въ правила-та на Православнѣхъ-тѣхъ Вѣрѣхъ, тя най-добръ можя да увѣри брата си Бориса не само съ благочестивы-ты си слова, нѣ и съ самыя примѣръ отъ нравственно Христіанско поведеніе. Подиръ нейно-то дохождане явява ся въ Прѣславскыя дворъ и *[Св. Меѳодій]*. Тоя Българскый Апостолъ най-много подѣйствува съ убѣжденія-та си прѣдъ Българскыя царь; той му показа срѣдство, какъ може ся обърна народъ-тѣхъ въ Христіанство и най-сѣтнѣ склони Бориса да прійме св. Кръщеніе. Св. Меѳодій живѣяше въ царскый палатъ подъ имя *Римскы живописецъ*, ако и да бѣше сѣщъ Българинъ и по-старъ братъ